

Lønningerne. Der har været to Systemer — som der i det Hele taget har været i Jernbanevæsenet — det gamle sjællandske og Statsbanernes. Disſes Lønningsforhold var paa en Mængde Punkter afvigende; men hvorledes har man nu foretaget Sammensmeltningen? Man har foretaget den ſaaledes, at man gjennemgaaende, naar de ſjællandske Baners Embedsmænd havde mindre end de jydſkſynſke, har givet dem den jydſke Gage, og naar Statsbanens Embedsmænd havde mindre end de ſjællandske, have de ſaaet den ſjællandske Gage. Det har alſaa været en regelmæssig gjennemgaaende Forhøiſe, og ſaa er der paa adskillige Punkter lagt Lidt til. Dette er for det Førſte ſket. Dernæſt er der ſom bekendt faſtſat i Loven af 1880, at indtil den bebudede Lov, ſom ſkulde forelægges i 1882, og ſom vi nu ſe en Stump af, udfom, beſtyres Banerne i Forening med de nuværende Statsbaner og efter de for diſſe gjældende Lovregler; dog blive de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, ſom Regjeringen maatte anſe nødvendige at foretage ſom Følge af de ſjællandske Baners Optagelſe i Statsbanenettet at faſtſætte ved kongelig Anordning. Den Hovedregel, der faſtſættes, er den, at Banerne ſhulde beſtyres i Forening med de nuværende Statsbaner „efter de for diſſe gjældende Lovregler“. Blandt diſſe er imidlertid ogſaa, ſom fremhævet her gjentagne Gange, den, der ſtaar i Loven af 14de Marts 1867 om Statens Overtagelſe af de jydſkſynſke Jernbaners Drift § 4, nemlig: „Saavel Driftsbeſtyrelſen ſom ſamtlige øvrige ved Banerne anſatte Beſtillingsmænd ſhulde kun antages med hiſt et halvt Mars Oſfigelſe uden Afgang til Penſion af Statskaſſen“. Men hvorledes har man nu baaret ſig ad ved den midlertidige Organisationsplan af 1887? Man kunde jo ikke umiddelbart ligefrem give dem Penſionsret af Statskaſſen; men ſaa ſiger man rent ud i § 15 af den nævnte Organisationsplan — det ſtaar i Lovtidende fra 1887, Side 267: „For at bøde paa den Uliighed, ſom herefter vilde være til Stede i Henſeende til Bidrag til Alderdomsſørgelſe m. B. mellem de efter nærværende Reglement Vønnede, ſom ere Interesſenter i den ſjællandske Penſionskaſſe, og de øvrige efter dette Reglement Vønnede, forhøies indtil videre, for diſſe Sidſte“ — nemlig alſaa for de hidtil ved Statsbanerne Anſatte — de Lønninger med Videre, hvoraf i Følge de af Indenrigsministeriet i Henhold til nærværende Paragraf faſtſatte Beſtemmelſer

ſkal ſvares Bidrag til Alderdomsſørgelſe m. B., med 5 pCt.“ Man giver dem alſaa de 5 pCt. ſom Lønning. Hvis Noget kan kaldes en Ungaaelſe af en Lovs Beſtemmelſer, forekommer det mig at være dette. Man giver dem ſom Lønning det Beløb, ſom ſhulde affortes dem til deres Alderdomsſørgelſe, uagtet det er beſtemt, at de ere uden Afgang til Penſion af Statskaſſen — det er blot en indirekte Maade at penſionere dem paa. Nu foreslaas der, hvad Lønningerne angaar, det ſamme Beløb ſom her, og paa enkelte Punkter en lille Afrunding opad. Hvad Penſionerne angaar, foreslaas der, at der ſkal affortes dem 5 pCt., men ſaa ſhulde de have hel Penſionsret, endogſaa ud over diſſe 5 pCt., og det maa regnes til omtrent 10 pCt. af det Hele. Det Offer, ſom Staten derved bringer, dels ved at have givet dem de 5 pCt. extra ſom Lønningstillæg og dels ved den Penſionsret, der gives dem, kan anſlaas til adskillige Millioner. Naar jeg veed, at de ſjællandske Jernbaner have balanceret deres Penſionsvæſen med omtrent 2 Millioner Kroner, og naar jeg gaar ud fra, at Statsbanerne, ſom omfatte et tre Gange ſaa stort Antal Banemil., udkræve dobbelt ſaa Meget for at ſaae det til at balancere, tager jeg næppe fejl, naar jeg ſiger, at det er en Forbedring af 4 Mill. Kr., ſom ſkal gives til diſſe Embeds- og Beſtillingsmænd af Statskaſſen ved denne Lov. Det maa regnes ſom et Tillæg til Jernbanernes Anlægskapital af 4 Mill. Kr. Det kan det ligefrem regnes for; i det Dieblit, dette vedtages, have vi ſtrafrevet os 4 Mill. Kr. yderligere til Jernbanerne, og vi have ſaa ſom ſagt Ret til fremdeles at forhøie Beløbet, men ikke at nedſætte det. Jeg tror, at hele dette Lønnings- og Penſions-System, ſom her er foreslaaet, krænger til at ſes ganſte alvorligt efter i Sømmene, før man gaar ind paa det — jeg er enig i, at det er ønskeligt, at man kommer til faſte Regler, baade med Henſyn til det ene og det andet, men ikke de Regler, der her ere foreslaaede; jeg beklager, at Miniſteren ved det Forhold, han har ſtillet ſig i til ſin Administration, er kommen til at ſtulle os et ſaadant Forſlag. Jeg er nemlig ikke ganſte enig med den Opfattelſe af hele denne Sag, ſom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har. Der gik noget for meget gjennem det ærede Medlems Betragtninger det Synspunkt, at noget af det Vigtigſte, det her dreier ſig om, var at ſikre og forſørge det Personale af 6000 Mennesker med Familie, ſom Staten har her. Vi bør ſelvfølgelig viſe